

2. Motive relative de refuz

2.2.2.1. Similitudinea fonetică

Similitudinea fonetică (sau sonoră) apare atunci când semnele examinate se pronunță identic sau foarte apropiat și, în acest caz, este posibilă confundarea mărcilor de către consumatori.

Similitudinea fonetică este examinată în cazul mărcilor verbale, combinate, sonore etc., nu și în cazul mărcilor figurative.

Asemănarea fonetică se determină în baza următoarelor criterii:

- existența în semnele comparate a sunetelor identice;
- analogia sunetelor care alcătuiesc semnul. Se va ține cont de similitudinea fonetică a unor litere, cum ar fi t-d, b-p, k-c-g, v-f, i-e-y, a-o, o-u etc.;
- amplasarea sunetelor și îmbinărilor de sunete similare în semnele comparate;
- existența silabelor identice și amplasarea lor;
- numărul de silabe în semne;
- poziția îmbinărilor de sunete identice în componența semnelor;
- analogia structurii semnelor;
- cuprinderea unui semn în altul;
- accentul.

Vor fi considerate similare semnele care se pronunță asemănător, chiar dacă semnele nu sunt similare din punct de vedere semantic sau vizual.

Astfel, vor fi considerate similare semne de genul:

Semnul solicitat

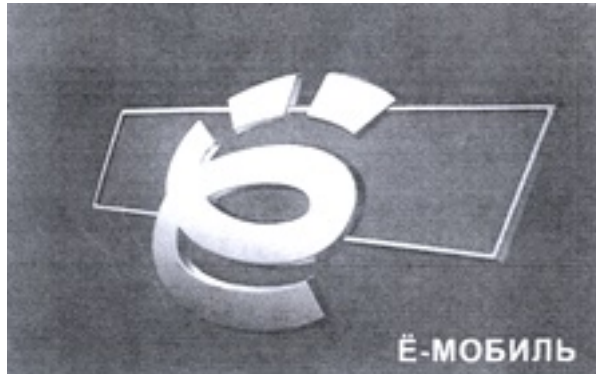
YO

WEEZ

MIXXOL

Qubic

Marca anterioară

MIXAL

KUBIG

În cazul similitudinii fonetice, se va ține cont de existența sau inexistența similitudinii semantice a semnelor analizate.

Astfel, chiar dacă diferă printr-un singur sunet, pot fi considerate diferite semnele:

MASĂ - CASĂ

SARE - MARE.

URL sursă: https://agepi.gov.md/ro/ghid_marci/2-2-2-1-Similitudinea-fonetica